

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/6/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313205637
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6313205637.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci navrhovateľa: K. K. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., V. XXXX/XX, proti odporkyni: V. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F., V. XXXX/XX, toho času bytom F., L. XX/X, zastúpená JUDr. Richardom Piliarom, advokátom, so sídlom AK Brezno, Školská 4, za účasti maloletých detí Y. L., nar. XX. XX. XXXX a V. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako navrhovateľ, maloleté deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, F., o návrhu na rozvod manželsva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 2P/112/2013 - 111 zo dňa 19. 09. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku VII., ktorým okresný súd uložil odporkyni povinnosť podrobiť sa rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu, z r u š u j e .

V ostatných výrokoch p o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd manželstvo účastníkov rozviedol, na čas po rozvode maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľa. Odporkyni uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 27,13 Eur mesačne a v budúcnosti pri zmene životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na každé z maloletých detí vo výške 30 % z takto zmeneného životného minima. Styk odporkyne s maloletými deťmi upravil súd tak, že odporkyňa je oprávnená a povinná sa s maloletými deťmi stýkať každý utorok od 16.00 h do 17.00 h, každý štvrtok od 16.00 h do 17.00 h a každú sobotu od 15. 00 h do 17.00 h vždy za prítomnosti navrhovateľa v byte, v ktorom bývali ako rodina v F., na V. ulici č.XXXX/XX. Navrhovateľovi uložil povinnosť maloleté deti na stretnutie s odporkyňou riadne pripraviť a na určenom mieste a v určenom čase odporkyni umožniť styk s maloletými deťmi. Maloletým deťom a obom rodičom uložil súd povinnosť podrobiť sa poradenstvu u psychológa referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F.. Odporkyni súd uložil povinnosť podrobiť sa poradenstvu rodičovskej terapie a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Na základe vykonaného dokazovania vo vzťahu k rozvodu manželstva súd dospel k záveru, že manželstvo účastníkov neplní žiadnu zo svojich spoločenských funkcií, vzťahy medzi manželmi sú tak

vážne a trvalo rozvrátené, že niet nádeje na obnovenie manželského spolužitia. Účastníci konania ako manželia spolu nežijú, spoločne nehospodária, nezabezpečujú spoločne starostlivosť o maloleté deti a spoločnú domácnosť nevedú od decembra 2012, kedy spoločnú domácnosť opustila odporkyňa. Od tejto doby manželia partnerský vzťah neobnovili a ani sa ho nepokúsili obnoviť. Navrhovateľ v priebehu konania o rozvod nadviazal iný partnerský vzťah, v ktorom podľa vlastného vyjadrenia mieni zotrvať. Manželský vzťah s odporkyňou obnoviť nemieni. Z dôvodu, že manželstvo účastníkov konania je len formálnym zväzkom neplniacim si svoje spoločenské funkcie, súd manželstvo účastníkov rozviedol, pričom ako dôvod rozpadu manželských vzťahov súd konštatoval nezhodu pováh manželov a nezhodu názorov na spôsob manželského spolužitia a na spôsob výchovy maloletých detí, ktoré nezhody ale sú následkom duševného vzťahu odporkyne tak, ako tento vyplýva zo znaleckého dokazovania. Zároveň súd poukázal na to, že k definitívnemu odstráneniu možnosti obnovenia manželského spolužitia nesporne prispela skutočnosť, že navrhovateľ nadviazal inú známosť, v ktorom vzťahu mieni zotrvať.

Vo vzťahu k úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode súd vychádzal predovšetkým zo znaleckého dokazovania vykonaného súbežne v prebiehajúcim konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode vo veci vedenej na Okresnom súde Brezno č. k. 8P/248/2012. Vykonaným znaleckým dokazovaním mal súd za preukázané, že matka maloletých detí trpí psychickou chorobou, a to indikovanou T., ktorá psychická choroba ju robí nespôsobilou pre zabezpečenie kompletnej starostlivosti o maloleté deti. Otec maloletých detí je schopný zabezpečiť maloletým deťom plnohodnotnú výchovu a starostlivosť. Z týchto dôvodov súd maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca, u ktorého nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by zverenie maloletých detí do jeho starostlivosti vylučovali, prípadne mu v riadnej starostlivosti o maloleté deti bránili. Takouto skutočnosťou nie je ani záver znalkyne Y.. Y. o tom, že u neho bolo zistené zneužívanie alkoholu a škodlivé hranie na PC, keďže rozvinutá závislosť a negatívny dopad zistené neboli. Vykonaným znaleckým dokazovaním nebola u otca maloletých detí nebola zistená taká choroba ani porucha, ktorá by ho robila nespôsobilým pre zabezpečenie kompletnej starostlivosti o maloleté deti. Vo vzťahu ku skutočnosti, že maloleté deti boli počas opatrovníckeho konania na čas odňaté zo starostlivosti rodičov a predbežným opatrením odovzdané do V. L. E. N., súd uviedol, že uvedený zásah bol nevyhnutný s prihliadnutím na závery znalcov o potrebe promptného umiestnenia detí v sociálnom zariadení, pričom následné vykonané dokazovanie v opatrovníckom konaní nepriaznivý vplyv otca na zdravý vývoj maloletých detí nepotvrdili, pričom súd ďalším predbežným opatrením rozhodol o dočasnom zverení maloletých detí do starostlivosti otca, v ktorého starostlivosti sa maloleté deti nachádzali aj v čase rozhodovania okresného súdu o rozvode manželstva. V starostlivosti otca o maloleté deti nedostatky zistené neboli. Matku maloletých detí súd zaviazal prispievať na každé maloleté dieťa minimálnym výživným, pričom pri určení výživného súd prihliadol najmä k tomu, že matka maloletých detí je nezamestnaná, je zabezpečená iba výživným zo strany manžela - otca maloletých detí, dávky v hmotnej núdzi nepoberá len z dôvodu súdom priznaného manželského výživného. Ani rozvodom manželstva sa sociálna situácia odporkyne nezlepšila, naopak, zanikne jej nárok na plnenie manželského výživného, pričom súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mohla mať za následok konštatovanie, že odporkyňa si svoju súčasnú nezamestnanosť spôsobila sama. Styk matky s maloletými deťmi súd upravil v rozsahu podľa rozhodnutia súdu o výkone rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva, pričom súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali prípadné rozhodnutie o zákaze styku. Pri úprave styku súd prihliadol na školské povinnosti maloletých detí, pracovné povinnosti otca, nezamestnanosť matky a posledné spoločné bydlisko manželov, kde aj s maloletými deťmi spoločne bývali, hoci ani jeden z manželov v mieste trvalého bydliska nebýva v súčasnosti, je zrejmé, že matka a tiež otec maloletých detí sa nemieni stretávať so svojimi svokrami, najmä pokiaľ obaja z rozpadu spoločného vzťahu vinia aj ich zasahovanie do partnerského života manželov. Pri rozhodovaní prihliadol na názor znalca Y.. R. V., podľa ktorého doteraz určený styk nariadený predbežným opatrením je postačujúci. Súd upravil stretávanie matky s maloletými deťmi za prítomnosti otca z dôvodov obáv možného negatívneho pôsobenia matky na maloleté deti, ktorého prítomnosť má matke maloletých detí zabrániť manipulovať s deťmi, vnucovať im svoje chorobné názory a predstavy. Súd uložil obidvom maloletým deťom ako aj obidvom rodičom podrobiť sa poradenstvu u psychológa prihliadnutím k tomu, že takýto proces (terapiu) odporúčala znalkyňa T.. Q.. Ďalej súd uložil matke maloletých detí ďalšie opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení vzhľadom na závažnosť psychického stavu matky, pričom súd ponechal matke maloletých detí výber špecializovaného zariadenia podľa jej rozhodnutia s prihliadnutím k tomu, že ide poradenstvo, kde je pre jeho efektivitu potrebný dôverný vzťah medzi terapeutom a klientom. O

náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 144 O. s. p., pričom súd nezistil také okolnosti prípadu a pomery účastníkov, ktoré by rozhodnutie o povinnosti náhrady trov konania zo strany odporcu odôvodňovali.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie odporkyňa v celom rozsahu z dôvodov, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti a najmä iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a zároveň rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vo vzťahu k rozvodu manželstva uviedla, že z dôvodu V. vierovyznania odporkyne nemôže súhlasiť s rozvodom manželstva, ktoré bolo uzavreté v Z. forme. Je presvedčená, že nenastal trvalý rozvrat manželského vzťahu, je ochotná s navrhovateľom obnoviť manželské spolužitie a spoločnú domácnosť. Vie mu odpustiť terajší mimomanželský vzťah. Podľa jej názoru manželské problémy vznikali v dôsledku zasahovania ich matiek do ich rodinného života, predovšetkým však postojom matky navrhovateľa k spôsobu vedenia výchovy maloletých detí došlo k ich vzájomnému odcudzeniu. V prípade, ak odvolací súd výrok o rozvode manželstva potvrdí, nesúhlasí s tým, aby maloleté deti boli na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľa, nesúhlasí ani s jej povinnosťou prispievať na výživu maloletých detí a s úpravou styku. Okresný súd rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode opieral predovšetkým o závery znaleckých posudkov z odboru psychiatrie (Y. Y. Y., Y. R. V.), ktorí okrem iného uviedli, že matka maloletých detí nie je schopná toho času a ani spôsobilá zabezpečovať zdravý všestranný vývoj detí, pričom jej duševná choroba ju robí nespôsobilou pre zabezpečenie kompletnej starostlivosti o maloleté deti. Bez hospitalizácie, psychiatrickej liečby a následne priebežnej, pravdepodobne doživotnej, ambulantnej liečby odporkyňa nie je spôsobilá vychovávať a starať sa o deti (T. U. L.). Znalkyňa T. Y. Q. v znaleckom posudku dospela k iným záverom ako predchádzajúci znalci, a to, že matka je v súčasnosti schopná plnohodnotne vychovávať svoje maloleté deti, zabezpečovať im starostlivosť za predpokladu, že bude priebežne navštevovať program rodičovskej terapie a poradenstva a pokračovať v nastavenej psychiatrickej liečbe. So závermi znaleckých posudkov Y. Y. Y. a Y. R. V. sa odporkyňa nestotožňuje a považuje ich za tendenčné so snahou pomôcť navrhovateľovi. Odporkyňa od júna 2012 podstupuje liečbu. Začala sa liečiť u Y. V., psychiatricky, ktorá nestanovila takú diagnózu ako bola uvedená v znaleckom posudku Y. Y. Y. Odporkyňa pokračuje v liečbe, poukázala na posúdenie aktuálneho psychického stavu zo dňa 03. 10. 2014 vyhotoveného Y. K. K., u ktorej psychiatricky odporkyňa podstupuje liečbu od júla 2013, pričom z tohto posúdenia vyplýva, že u odporkyne sa jedná o podmienenú D. nie závažného stupňa. Podľa názoru Y. K. odporkyňa je plne spôsobilá v starostlivosti o maloleté deti a nie je dôvod na obmedzenie styku s deťmi. Ďalej poukázala na správu zo psychologického vyšetrenia T. M. V. zo dňa 03. 10. 2014, ktorá na tomto vyšetrení zistila, že v protokole sa nemanifestovali systematickejšie psychopatologické známky, ktoré by mohli poukazovať na T. alebo na F. obsahy v myslení navrhovateľky. Odporkyňa má za to, že je plne spôsobilá na to, aby jej boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti v prípade rozvodu manželstva. Namietala, že súd opomenul prihliadnuť pri úprave rodičovských práv a povinností predovšetkým na citové väzby maloletých detí. Súd nebral do úvahy vyjadrenia detí, u koho by chceli v prípade rozvodu manželstva byť, ani nebral do úvahy ich zdravotný stav, ktorý si vyžaduje vyššiu starostlivosť rodičov. Poukázala na závery znaleckého posudku Y. Y. o tom, že u navrhovateľa bolo zistené požívanie alkoholu a škodlivé hranie hier na PC. Navrhovateľ podľa jej názoru využíva deti ako nástroj odplaty voči nej. Má pochybnosti o schopnostiach otca maloletých detí zabezpečiť deťom vhodné výchovné prostredie, keďže skoro všetok voľný čas venuje Q., požívaniu alkoholických nápojov a ďalším koníčkom, pričom starostlivosť o deti ponecháva výlučne na svoju matku. Navrhla, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok okresného súdu zmenil tak, aby návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, alternatívne zmenil výroky rozsudku II., III., IV. a maloleté deti zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti odporkyne, navrhovateľa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí výživným vo výške 150,- Eur mesačne na každé dieťa zvlášť a styk s deťmi neupravil a ponechal na dohode rodičov, prípadne uložil rodičom iné vhodné opatrenia. V prípade splnenia zákonných podmienok navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok prvostupňového súdu podľa § 221 O. s. p. zrušil.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporkyne nesúhlasil s návrhom odporkyne na zrušenie rozsudku okresného súdu, odporkyňa neuviedla také dôkazy, ktoré by spochybnili správnosť rozhodnutia okresného súdu vo veci rozvodu manželstva a starostlivosti o maloleté deti.

Kolíznym opatrovníkom maloletých detí sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Brezno, má za to, že súd pri rozhodovaní vo veci zobral do úvahy závery znaleckého dokazovania, názory maloletých detí ako aj ich záujem. Má za to, že matkou predložené doklady týkajúce sa jej zdravotného stavu nie sú objektívne, predpokladá, že sú vystavené na žiadosť samotnej matky, navrhol odvolanie matky v plnom rozsahu zamietnuť a rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie matky v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., rozsudok okresného súdu vo výroku VII., ktorým súd matke maloletých detí uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. zrušil. V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O. s. p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu.

Matka maloletých detí odvolaním napadla celý rozsah rozsudku okresného súdu a navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť. Okresný súd vo výroku VII. matke maloletých detí uložil povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu. K tejto časti rozsudku okresného súdu odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 37 zákona č. 36/2005 Z. z. (ďalej len „Zákon o rodine“) obsahuje právnu úpravu výchovných opatrení.

Podľa § 37 ods. 2 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení:

a/ vhodným spôsobom napomenie maloleté dieťa, jeho rodičov a iné fyzické osoby, ktoré svojím správaním ohrozujú alebo narušujú jeho riadnu výchovu,

b/ určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené,

c/ uloží maloletému dieťaťu obmedzenie v rozsahu potrebnom na predchádzanie a zabraňovanie škodlivým vplyvom, ktoré môžu ohroziť alebo narušiť jeho priaznivý vývoj; dodržiavanie uloženého obmedzenia sleduje najmä za súčinnosti obce,

d/ uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach.

Z citovaného ustanovenia § 37 ods. 2 písm. d/ vyplýva, že súd môže uložiť maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach. Súd v súlade s týmto ustanovením aj rozhodol, a to vo výroku VI. rozsudku, ktorým maloletým deťom a obidvom ich rodičom uložil povinnosť podrobiť sa poradenstvu u psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F.. Je nepochybné, že ustanovenie § 37 Zákona o rodine rieši otázku výchovných opatrení. Odvolací súd však uvádza, že povinnosť uložená súdom matke vo výroku VII. rozsudku nemá charakter výchovného opatrenia podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine. Hoci je zrejmé, že súdom uložená povinnosť matke je v najlepšom záujme matky a v konečnom dôsledku aj v záujme maloletých detí, nemožno v tomto konaní ukladať povinnosť matke podrobiť sa terapii, pričom aj z odôvodnenia rozsudku v tejto časti je zrejmé, že súd takúto povinnosť uložil matke vzhľadom na závažnosť psychického stavu matky maloletých detí, avšak nesprávne ustálil, že sa jedná o výchovné opatrenie.

Vo zvyšnej časti - v ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní spisu Okresného súdu Brezno č. k. 2P/112/2012 v predmetnej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, pričom skutkový stav, ktorý bol podkladom jeho rozhodnutia, je podložený vykonaným dokazovaním, tento skutkový stav súd prvého stupňa zistil správne a vec aj správne právne posúdil, pričom s rozhodnutím súdu prvého stupňa v časti, v ktorej odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil, sa odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje a naň odkazuje. Okresný súd venoval náležitú pozornosť riadnemu zisteniu skutkového stavu, pričom na základe vykonaného dokazovania nepochybne správne ustálil trvalý a vážny rozvrat vo vzťahoch medzi účastníkmi konania, s prihliadnutím k tej okolnosti, že manželia dlhú dobu spoločne nežijú, nevedú spoločnú domácnosť, spoločne nevychováajú maloleté deti a vzájomne si žiadnym spôsobom nepomáhajú. Manželstvo účastníkov je len formálnym zväzkom a neplní žiadnu zo spoločenských funkcií. Hoci odporkyňa v odvolaní, okrem iného, uviedla, že je ochotná s navrhovateľom obnoviť manželské spolužitie a spoločnú domácnosť a odpustiť navrhovateľovi mimomanželský vzťah, ak tento ukončí a znova začne žiť podľa svojej viery, ako sa na Z. zosobášených manželov patrí, z vykonaného dokazovania je nepochybné, že aj keď odporkyňa takýto postoj k obnove manželského spolužitia v odvolaní prezentovala, pre prípadné obnovenie manželského spolužitia s navrhovateľom nevykonala žiadne konkrétne opatrenia, manželia dlhodobo spolu nežijú. Zo správania a konania účastníkov nevyplýva, že by skutočne mienili (a to aj odporkyňa) manželské spolužitie obnoviť. Naopak, z prezentovaného postoja navrhovateľa je zrejmé, že tento manželské spolužitie s odporkyňou obnoviť nemieni, existujúci mimomanželský vzťah nemieni ukončiť. V súdnej veci sú preto splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 24 v zmysle Zákona o rodine pre rozvod manželstva účastníkov. Okresný súd venoval aj náležitú pozornosť riadnemu zisteniu skutkového stavu, predovšetkým na posúdenie otázky spôsobilosti rodičov zabezpečiť maloletým deťom sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí. Súd v rámci tohto konania oboznámil vykonané dokazovanie vo veci vedenej Okresným súdom Brezno č. k. 8P/248/2012, v ktorej veci prebiehalo konanie súbežne, pričom vo veci č. k. 8P/248/2012 rozhodol Okresný súd Brezno rozsudkom zo dňa 18. 09. 2014 tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti otca, matke maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí po 27,13 Eur mesačne a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona na každé z detí sumou 30 % z takto zmeneného životného minima počnúc dňom 16. 04. 2014, rozhodol o zameškanom výživnom. Styk matky s maloletými deťmi upravil tak, že matka je oprávnená a povinná sa s maloletými deťmi sťahovať každý utorok od 16.00 h do 17.00 h, každý štvrtok od 16.00 h do 17.00 h a každú sobotu od 15. 00 h do 17.00 h vždy za prítomnosti otca. Maloletým deťom a obidvom rodičom uložil povinnosť podrobiť sa poradenstvu u psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F.. Matke maloletých detí uložil súd aj povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu o rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka odvolanie, pričom odvolací súd, Krajský súd v Banskej Bystrici, rozsudkom č. k. 14CoP/87/2014 - 914 zo dňa 03. 03. 2015 rozsudok okresného súdu vo výroku VII., ktorým okresný súd uložil matke maloletých detí povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu - rodičovskej terapii a poradenstvu v špecializovanom zariadení podľa jej výberu, zrušil. V ostatných výrokoch rozsudok okresného súdu potvrdil. Odvolací súd poukazuje na to, že v rámci konania pred okresným súdom vo veci 8P/248/2012 bolo vykonané dokazovanie vypracovaním viacerých znaleckých posudkov znalcom z oboru psychiatrie a psychológie. Súd sa oboznámil aj so závermi znaleckých posudkov, ktoré boli vypracované v priebehu trestného stíhania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru F., odbor kriminálnej polície, ČVS: I.. Je nepochybné, že znalci, ktorí vykonali znalecké dokazovanie v rámci tohto súdneho konania, a to znalci s oboru psychiatrie Y. Y. Y., T. a Y. R. V., zistili, že matka maloletých detí trpí duševnou poruchou v zmysle T., pričom u matky sa jedná o F., vzhľadom na existenciu tejto duševnej poruchy matka nie je spôsobilá zabezpečiť kompletnú starostlivosť o maloleté deti. Hoci matka v odvolaní namietala závery predovšetkým znalca Y. R. V., v

odvolaní neuviedla žiadne také dôvody, ktoré by boli spôsobilé spochybníť záver znaleckého posudku. Aj v znaleckom posudku znalkyne T. U. L., psychologičky, ktorá vypracovala znalecký posudok v roku 2012, znalkyňa zdôraznila, že vzhľadom na psychoticky alternovanú osobnosť matky táto nie je schopná ani spôsobilá plnohodnotne vychovávať maloleté deti a zabezpečiť im starostlivosť. Odvolací súd uvádza, že pokiaľ matka v odvolaní poukázala na závery znaleckého posudku znalkyne T. Y. Q., psychologičky, ktorá vo veci podala znalecký posudok s tým, že táto znalkyňa podľa matky maloletých detí svedčila o dobrom potenciály matky, ktorá chce byť dobrou matkou, odvolací súd uvádza, že táto znalkyňa v znaleckom posudku síce uviedla, že matka je v súčasnosti (znalecký posudok podaný v júli 2014) spôsobilá plnohodnotne vychovávať maloleté deti, zabezpečovať im starostlivosť, avšak za predpokladu, že bude priebežne navštevovať program rodičovskej terapie a poradenstva a pokračovať v nastavenej psychiatrickej liečbe. Teda aj táto znalkyňa spôsobilosť vychovávať maloleté deti a zabezpečovať im starostlivosť podmienila predovšetkým riadnou psychiatrickou liečbou matky. Ani tento záver znalkyne, ktorá je znalkyňou v oblasti psychológie, nie je spôsobilý vyvrátiť závery znalcov z oblasti psychiatrie Y. Y. Y., T. a Y. R. V. o existencii psychickej choroby matky. Vzhľadom k tomu, že zo znaleckého dokazovania tiež vyplynulo, že otec maloletých detí je spôsobilý zabezpečovať deťom riadnu výchovu a starostlivosť, prvostupňový súd aj podľa názoru odvolacieho súdu správne zveril maloleté deti na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca.

Vzhľadom k tomu, že súd maloleté deti zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti otca, t. j. navrhovateľa, v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine rozhodoval aj o vyživovacej povinnosti matky k maloletým deťom na čas po rozvode a uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletých detí, pričom súd rozhodol na základe dostatočne zisteného skutkového stavu vecne správne a vzhľadom na to, že matka maloletých detí je nezamestnaná, určil vyživovaciu povinnosť matky v minimálnom rozsahu v súlade s ustanovením § 62 ods. 3 Zákona o rodine.

Vo vzťahu k úprave styku matky s maloletými deťmi odvolací súd uvádza, že aj podľa názoru odvolacieho súdu úprava stretávania matky s maloletými deťmi v rozsahu, ako bol tento upravený predbežným opatrením, je nateraz postačujúca s prihliadnutím aj k zdravotnému stavu matky, pričom okresný súd správne rozhodol, že matka je oprávnená sa stretávať vždy za prítomnosti otca maloletých detí, a to s prihliadnutím práve na zdravotný stav matky. V prípade absolvovania riadnej liečby matkou a zlepšenia jej zdravotného stavu možno v budúcnosti rozšíriť úpravu stretávania matky s maloletými deťmi, v súčasnom období rozsah úpravy stretávania ako aj miesto stretávania okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia s prihliadnutím na skutkový stav náležite zdôvodnil, toto rozhodnutie aj odvolací súd považuje za rozhodnutie vecne správne.

Súd v súlade s ustanovením § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine uložil maloletým deťom a obidvom rodičom maloletých detí povinnosť podrobiť sa poradenstvu u psychológa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny F., čím súd realizoval výchovné opatrenia v zmysle § 37 Zákona o rodine; je nepochybné, že uloženie týchto výslovných opatrení je v záujme maloletých detí vzhľadom aj na odporúčanie takéhoto výchovného opatrenia znalcami, ktorí boli ustanovení na vykonanie znaleckého dokazovania a vypracovania znaleckých posudkov.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie okresného súdu okrem výroku VII. potvrdil vzhľadom k tomu, že okresný súd po náležitom zistení skutkového stavu vykonal aj správne právne posúdenie v súlade s ustanoveniami Zákona o rodine, s rozhodnutím okresného súdu sa aj odvolací súd stotožňuje a toto rozhodnutie považuje za vecne správne. Odvolací súd uvádza, že odporkyňa v odvolaní neuviedla a nepredložila žiadne také skutočnosti, okolnosti a dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu alebo zrušenie rozsudku okresného súdu, preto odvolací súd rozhodnutie okresného súdu z hore uvádzaných dôvodov v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 144 veta prvá O. s. p. a účastníkom konania trovy odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.